

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 5 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Jakub Idziorek

Protokolant: Marcin Fisz

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2018 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa Z. T.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz powoda Z. T. kwotę 14989,77 zł (czternaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt dziewięć zł siedemdziesiąt siedem gr) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz powoda Z. T. kwotę 3509,20 zł (trzy tysiące pięćset dziewięć zł dwadzieścia gr) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od powoda Z. T. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 85,28 zł (osiemdziesiąt pięć zł, dwadzieścia osiem gr) tytułem kosztów sądowych;

V. nakazuje pobrać od pozwanego (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 199,00 zł (sto dziewięćdziesiąt dziewięć zł) tytułem kosztów sądowych.

XI GC 1225/15

UZASADNIENIE

Dnia 10 marca 2015 roku powód Z. T. wniósł przeciwko (...) spółce akcyjnej w W. pozew o zapłatę kwoty 22.638,46 złotych wraz z ustawowymi odsetkami, a także złożył wniosek o zasądzenie kosztów postępowania sądowego.

W uzasadnieniu swego żądania powód wskazał, iż w wyniku kolizji drogowej uszkodzony został samochód marki M. o nr rej. (...), leasingowany przez powoda, zaś sprawca wypadku był ubezpieczony u pozwanej. Pozwana wypłaciła odszkodowanie w kwocie 46.122,64 zł, która to kwota obejmowała koszty naprawy pojazdu. Powód poniósł szkodę, w skład której wchodzi również inne koszty- należności jakie powód musiał ponieść w związku ze zdarzeniem, jak i korzyści, które powód utracił. Koszty jakie powód poniósł to: 78 zł koszt powrotu pracownika powoda z miejsca wypadku do miejsca zamieszkania, 1900 zł koszt przetransportowania do powoda przyczepy, 126,42 zł łączne wydatki związane z odzyskaniem dowodu rejestracyjnego, 17 zł koszt uzyskania notatki służbowej, 522,50 zł koszty odebrania pojazdu po naprawie, 4.998 zł straty związane z postojem pojazdu. Z kolei z tytułu utraconych korzyści powód domaga się kwoty 15.000 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 28 kwietnia 2015 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin - Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w ponad kwotę 726,42 zł wraz z odsetkami liczonymi od dnia 11 sierpnia 2012r. do dnia zapłaty, czyli co do kwoty 21.911,54 zł wraz z ww. odsetkami, a także o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż uznaje słuszność pozwu co do kwoty 78 zł jako wydatku niezbędnego do tego, by pracownik powoda mógł powrócić z miejsca powstania szkody do miejsca zamieszkania, kwoty 126,42 zł jako koszty uzyskania stosownego upoważnienia i przeprowadzenia badania technicznego oraz kwoty 522,50 zł, tj. koszty związanego z dojazdem naprawionego ciągnika z powrotem do S.. W pozostałym zakresie powództwo jest niezasadne. Co do kwoty 1900 zł pozwana wskazała, iż trudno ustalić czy kwota ta faktycznie odzwierciedla koszt operacji i mieści się w normalnych granicach szkody. Poszkodowany mógł szukać tańszego przewoźnika. Co do kwoty 17 zł pozwana wskazała, iż pozwana uzyskała we własnym zakresie notatkę urzędową. Co do kwoty 4.998 zł pozwana wskazała, iż koszt ten nie pozostaje w związku przyczynowym ze zdarzeniem szkodowym- powód i tak ponosiłby te koszty gdyby korzystał z pojazdu. Pozwana nie zgadza się również co do roszczenia o zwrot utraconych korzyści, jest to roszczenie nieuzasadnione.

W toku postępowania strony podtrzymywały stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka akcyjna jest poprzednikiem prawnym Towarzystwa (...) spółki akcyjnej w W..

Bezsporne, nadto dowód:

- odpis KRS, k.11-12v.

W dniu 24 czerwca 2012 r. doszło do kolizji, w której samochód M. o nr rej. (...), leasingowany przez Z. T., został uszkodzony przez sprawcę posiadającego polisę ubezpieczeniową od odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej. Ww. pojazdem kierował A. D..

Z. T. prowadzi działalności w zakresie m.in. świadczenia usług transportowych specjalizowanymi pojazdami, tak jak pojazd uszkodzony, tj. zaprojektowany i wyprodukowany do przewozu kwiatów. Przedmiotowy pojazd wykorzystywał głównie do transportu kwiatów z Holandii. Z. T. dysponował podobnym pojazdem do uszkodzonego, jednakże był on cały czas w eksploatacji.

Dowód:

- notatka, k.13;

- potwierdzenie zapłaty, k.19;

- zaświadczenie, k.29;

- dokumenty dotyczące szkody, k.79-163;

- zeznania Z. T., k.182-184.

W związku z przedmiotowym zdarzeniem zwrócił się do J. J. o transport przyczepy, która nie została uszkodzona podczas zdarzenia z dnia 24 czerwca 2012r. W związku z powyższych w dniu 25 czerwca 2012r. J. J. wystawił Z. T. fakturę VAT nr (...) tytułem transportu przyczepy z W. do S. (2,5 cena netto, 760 km) na kwotę 1.900 zł netto.

Dowód:

- faktura, k.16;

- zeznania Z. T., k.182-184.

Pismem z dnia 28 czerwca 2012r. ubezpieczyciel informował, iż o konieczności złożenia dodatkowych dokumentów w związku z roszczeniem związanym z wynajmem pojazdu zastępczego. W dniu 29 maja 2013r. Z. T. poinformował o przekazaniu sprawy firmie zajmującej się pomocą w uzyskaniu odszkodowania.

Dowód:

- pismo z dnia 28 czerwca 2012r., k.30-31;

- wydruk rozmów, k.32-33.

Pismem z dnia 10 sierpnia 2012r. ubezpieczyciel przyznał odszkodowanie z tytułu naprawy przedmiotowego pojazdu w kwocie 46.122,64 zł.

Dowód:

- pismo z dnia 10 sierpnia 2012r., k.14

Leasingodawca wystawił Z. T. następujące faktury:

- nr (...) na kwotę 7.039,36 zł brutto (5.723,04 zł netto, 1.303,98 euro netto) tytułem opłaty leasingowej nr 19 zgodnie z umową;

- nr (...) na kwotę 523,98 zł brutto (426 zł netto) tytułem opłaty dodatkowej za podatek drogowy za II półrocze zgodnie z umową;

- nr (...) na kwotę 523,98 zł brutto (426 zł netto) tytułem opłaty dodatkowej za podatek drogowy za I półrocze zgodnie z umową;

- nr (...) na kwotę 6.352,95 zł brutto (5.165 zł netto) tytułem opłaty dodatkowej z tytułu ubezpieczenia, rata 1/4 okres ubezpieczenia;

- nr (...) na kwotę 2.138,97 zł brutto (1.739 zł netto) tytułem opłaty dodatkowej z tytułu ubezpieczenia, rata 3/4 okres ubezpieczenia;

- nr (...) na kwotę 2.138,97 zł brutto (1.739 zł netto) tytułem opłaty dodatkowej z tytułu ubezpieczenia, rata 4/4 okres ubezpieczenia.

Dowód:

- faktury, k.22-27;

- tabela z kursami, k.28.

Średnia cena wynajmu samochodu odpowiadającego klasie pojazdowi uszkodzonemu, ale o innych parametrach przestrzeni ładunkowej, zawierała się w granicach od 1.000 zł od 1.200 zł za dobę netto. Przedmiotowy pojazd został przystosowany do załadunku wózków kwiatowych, tj. o odpowiedniej wysokości i szerokości- nie jest to zabudowa standardowa. Pojazd ten, jak i przyczepa są zbudowane pod konkretne potrzeby transportowe. Wynajęcie zestawu drogowego, przystosowanego do takich potrzeb transportowych, jest niemożliwe.

Dowód:

- opinia biegłego M. M., k.249-251;
- uzupełniająca opinia, k.269-270;
- dokumentacja fotograficzna, k.261-264.

Wartość utraconego dochodu z działalności Z. T. na skutek zdarzenia z dnia 24 czerwca 2012r., spowodowanego przestojem technologicznym przedmiotowego pojazdu w okresie 24 czerwca 2012r.-18 lipca 2012r. wynosił 13,072,77 zł.

Utracony dochód jest różnicą pomiędzy utraconym przychodem z niezrealizowanej sprzedaży, a nieponiesionymi kosztami zmiennymi, niezbędnymi do zrealizowania utraconego przychodu.

Utracona sprzedaż działalności Z. T. wynosiła 50.000 zł, natomiast nieponiesione koszty wynosiły: 25.980 zł paliwo, 7.987,41 zł podróże służbowe, 200 zł bieżąca konserwacja, 151,27 zł opłaty drogowe i opłaty za autostrady. Utracony dochód wyniósł 15.687,32 zł miesięcznie, co przy iloczynie dziennego utraconego dochodu i 25 dni przestoju daje kwotę 13.072,77 zł.

Dowód:

- opinia biegłej sądowej J. N., k.284-293v;
- faktury, k.303-303a;
- opinie uzupełniające, k.327-328v, 366-370, 376-378
- dokumentacja dot. finansów, k.36-54, 34-35, 197-228, 344-358.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w części.

Podstawę prawą żądania pozwu stanowi norma wyrażona w art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którą przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2). Zgodnie z normą wyrażoną w § 4 art. 822 k.c., uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Odpowiedzialność pozwanej wynika również z ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Norma zawarta w art. 35 ustawy stanowi, iż ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Obowiązek odszkodowawczy ubezpieczyciela wobec poszkodowanego obejmuje szkody na osobie oraz szkody w mieniu (art. 34 ust. 1 powołanej ustawy).

Odpowiedzialność ubezpieczyciela pokrywa się z odpowiedzialnością sprawcy szkody. Zgodnie z normą wyrażoną w art. 436 § 2 k.c., w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody ich posiadacze mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód na zasadach ogólnych. Oznacza to, że odpowiedzialność za skutki takiego zdarzenia oparta jest na zasadzie winy (art. 415 k.c.). Natomiast zgodnie z normą zawartą w art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Rolą odszkodowania jest wyrównanie uszczerbku majątkowego

poszkodowanego. Stąd zawsze dla ustalenia odszkodowania konieczne jest określenie faktycznego uszczerbku w majątku poszkodowanego.

Niniejszym pozwem powód dochodził od pozwanej kwoty 22.638,46 zł, na którą to kwotę składały się: 78 zł koszt powrotu pracownika powoda z miejsca wypadku do miejsca zamieszkania, 1900 zł koszt przetransportowania do siedziby powoda przyczepy, 126,42 zł łączne wydatki związane z odzyskaniem dowodu rejestracyjnego, 17 zł koszt uzyskania notatki służbowej, 522,50 zł koszty odebrania pojazdu po naprawie, 4.998 zł straty związane z postojem pojazdu oraz kwota 15.000 zł tytułem utraconych korzyści. W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana uznała częściowo roszczenie, tj. co do ww. kwot: 78 zł, 126,42 zł oraz 522,50 zł, zatem roszczenia objęte tymi kwotami nie były już przedmiotem rozpoznania. Sąd skupił się na ustaleniu zasadności żądania pozostałych kosztów.

Sama odpowiedzialność pozwanej za powstałe zdarzenie nie była kwestionowana, czego wyrazem jest nadto wypłata przez pozwaną odszkodowania za naprawę pojazdu w kwocie 46.122,64 zł. Pozwana jednakże zaprzeczała zasadności żądania kwoty 1.900 zł tytułem kosztów przetransportowania, gdyż trudno ustalić czy kwota ta faktycznie odzwierciedla koszt operacji i mieści się w normalnych granicach szkody. Co do kwoty 17 zł pozwana wskazała, iż we własnym zakresie uzyskała notatkę służbową, zatem żądanie powyższej kwoty przez powoda jest nieuzasadnione. Kwota w wysokości 4.998 jest nienależna, gdyż powód ponosiłby opłaty leasingowe niezależnie od tego, czy używałby pojazdu czy też nie. Nieuzasadnione, zdaniem pozwanej, jest również żądanie kosztów utraconych korzyści w wysokości 15.000 zł.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt sprawy, zeznania powoda oraz opinie biegłych. Sąd dopuścił opinie z biegłych z zakresu rachunkowości oraz z zakresu techniki samochodowej. Opinie te były spójne, logiczne i wyczerpujące, a metodologie przyjęte przez biegłych nie mogą budzić zastrzeżeń, dlatego sąd uznał opinię za w pełni wiarygodną. Co do każdego zarzutów do opinii, biegli wypowiadali się na bieżąco. Strona pozwana ostatecznie wносиła o powołanie nowego biegłego z zakresu rachunkowości, jednakże Sąd nie przychylił się do tego wniosku. Wskazać należy, iż pozwana sama wskazywała sposób wyliczeń, w jaki sposób utrata utraconych korzyści powinna – jej zdaniem – zostać wyliczona. Już z tego względu żądanie kolejnej opinii biegłego jest niezasadne, ponieważ skoro w aktach jest materiał pozwalający na samodzielną modyfikację wyliczeń sporządzonej opinii, to oznacza że nie ma powodów sięgania po kolejną opinię biegłego. Jeżeli zarzuty pozwanej są przekonujące, Sąd ma możliwość samodzielnego przeliczenia utraconych korzyści.

Odnosnie kosztów z tytułu przetransportowania przyczepy, która w wyniku zdarzenia z dnia 24 czerwca 2012r. nie została uszkodzona, powód wskazywał na kwotę 1.900 zł, która wynika z wystawionej faktury (k.16). Dokument ten wskazuje, iż transport miał miejsce z W. do S.- łącznie 760 km, za stawkę netto 2,50 zł, co łącznie dało kwotę 1.900 zł netto. Nie ulega wątpliwości, iż transport ten pozostaje w związku przyczynowym z powstałym zdarzeniem, zatem pozwana winna pokryć te koszty. Wysokość należności została przez powoda wykazana za pomocą przedłożonej faktury oraz zeznaniami samego powoda (k.182). Zarzuty pozwanej, że ów koszt jest zbyt wysoki i w gruncie rzeczy nie wiadomo czy miał miejsce nie mogły być wzięte pod uwagę. Poniesienie tych kosztów wykazał powód. Jeśli ów koszt jest zbyt wysoki, to skutki z takiego twierdzenia wyciąga pozwana i o to ona powinna je wykazać – a żadnych kontrdowodów na tą okoliczność nie przedstawia. Z resztą na kanwie innych spraw Sąd stwierdza, że stawka 2,5 zł za km jest stawką stosunkowo niską. W związku z powyższym Sąd uwzględnił roszczenie powoda w zakresie kwoty 1.900 zł.

Na uwzględnienie zasługiwało również żądanie zapłaty kwoty 17 zł tytułem uzyskania notatki urzędowej. Pozwana wskazała, iż we własnym zakresie uzyskała już tą notatkę, więc zwracanie się o nią przez powoda nie jest kosztem, za który powinna pozwana odpowiadać. Pozwana była odpowiedzialna za przedmiotową szkodę, natomiast powodowi niezbędna była ta notatka celem uzyskania danych osobowych sprawcy szkody, jak i polisy ubezpieczeniowej. To, że pozwana posiadała taki dokument nie zwalnia ją od pokrycia kosztów uzyskania go przez poszkodowanego, ponieważ skoro on o nią wystąpił to oznacza, że nie miał do niej dostępu. Sąd wychodzi z założenia, że każdy uczestnik stosunków cywilnoprawnych postępuje racjonalnie. Nie jest wytłumaczalne w tych kategoriach postępowanie, polegające na zapłaceniu za dokument, który poszkodowany ma. Skoro więc wystąpił on o tą notatkę, to oznacza że jej nie miał i nie

miał też wiedzy o możliwości uzyskania jej od ubezpieczyciela. Co do poniesienia kosztów jej uzyskania, to wynikają one z potwierdzenia transakcji k.19.

Sąd uwzględnił również, jednakże częściowo, żądanie powoda kosztów związanych z utraconymi korzyściami. W celu ustalenia zasadności i wysokości żądania niezbędny był dowód z opinii biegłego. Wnioski zawarte w sporządzonych opiniach Sąd w zupełności podziela. Biegły z zakresu techniki samochodowej M. M. miał za zadanie ustalenie możliwości najmu pojazdu zastępczego oraz średnich rynkowych stawek za wynajem pojazdu odpowiadającego pojazdowi uszkodzonemu. W treści opinii biegły wskazał, iż pojazd leasingowany przez powoda był pojazdem wyspecjalizowanym, zaprojektowanym i wyprodukowanym o specjalnych parametrach, zatem wynajęcie takiego pojazdu z przyczepą, przystosowanego do określonych potrzeb transportowych, jest praktycznie niemożliwe. Pojazd ten został konstrukcyjnie przystosowany do przewozu określonej liczby wózków kwiatowych. Oznacza to, iż powód nie mógł wynająć pojazdu zastępczego celem świadczenia za jego pomocą dotychczasowych usług, zatem przez okres naprawy pojazdu, był pozbawiony możliwości wykonywania dotychczasowych prac, do których niezbędny był przedmiotowy pojazd. Odnosnie utraconych korzyści biegła sądowa z zakresu rachunkowości J. N. wskazała ostatecznie, iż koszt ten wynosił 13.072,77 zł. Według jej wyliczeń utracona sprzedaż z działalności powoda, związana z postojem pojazdu, wynosiła 50.000 zł, natomiast koszty, których powód w związku z tym nie poniósł wynosiły 34.312,68 zł. Utracony miesięczny dochód wynosił 15.687,32 zł. Jednakże w związku z tym, iż postój trwał przez 25 dni, a więc nie przez cały miesiąc, koszty te zostały proporcjonalnie pomniejszone i wynosiły 13.072,77 zł. Sąd w zupełności zgadza się z wyliczeniami biegłej, nie ma co do niej żadnych zastrzeżeń. Biegła w sposób szczegółowy wyliczyła powyższe koszty, a sposób w jaki przeprowadziła analizę jest logiczny i spójny. Sąd zatem uznał za zasadną kwotę 13.072,77 zł tytułem utraconych korzyści, w pozostałym zakresie roszczenie powoda oddalając. W tym zakresie strona pozwana prowadziła polemikę z opinią biegłej, a w piśmie z dnia 1 marca 2018 r. (k. 380) wskazał, że nie zgadza się na przyjęcie wartości nieponiesionych kosztów, ponieważ zdaniem pozwanej biegła nieobiektywnie odniosła je do wartości z czerwca i lipca, gdy we wcześniejszych miesiącach wartości te były znacznie wyższe i w efekcie różnica wynosiłaby 10833,25 zł. Zauważyć jednak należy, że kolizja miała miejsce dokładnie 25 czerwca 2012 r., stad akurat odniesienie się do wartości z czerwca i lipca jest trafne. Po drugie dowód z opinii biegłego dopuszczany jest w sytuacji gdy niezbędne są wiadomości specjalne. Sama opinii dotycząca utraconych korzyści ma z natury charakter hipotetyczny i zarzuty, że w danym okresie te korzyści byłyby inne, także jest figurą hipotetyczną. Po to więc biegły korzysta z wiadomości specjalnych by na podstawie dostępnych danych wyliczyć najbardziej prawdopodobną kwotę. Biegła sporządzała opinię główną i opinie uzupełniające, gdzie odnosiła się do wszystkich zarzutów. Sąd nie znajduje podstaw do uznania jej za nieprzekonywującą. Opiera się ona o materiał zgromadzony w aktach sprawy i koresponduje z nim. Z tych względów Sąd w całości oprął się na niej.

Sąd nie uwzględnił również w całości roszczenia powoda co do kwoty 4.998 zł. Powód wskazał, iż są to koszty związane z postojem pojazdu, a związane z opłatami leasingowymi, szczegółowo wskazanymi w pozwie. Sąd nie zgadza się z powyższym stanowiskiem, a słuszny zarzut w tym zakresie wskazała pozwana. Są to koszty które pozwany musi ponieść aby wypracować zysk. Należy zważyć, iż wskazane przez powoda koszty, czy to związane z opłatą leasingową, opłatą za ubezpieczenie pojazdu czy opłatą za podatek drogowy, nie są też związane z faktycznym użytkowaniem pojazdu przez daną osobę. Może być bowiem tak, iż pojazd, który jest leasingowany przez określony podmiot, nie jest przez niego używany z różnych przyczyn, niezwiązanych akurat z niemożnością jego używania, lecz jedynie z brakiem takowej potrzeby. Nie oznacza to tym samym, iż za ten okres nie pobiera się opłat leasingowych. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż powód winien był to zapłaty powyższych kwot nawet w sytuacji, gdyby nie doszło do zdarzenia z dnia 24 czerwca 2012r., za które to zdarzenie odpowiedzialna jest pozwana. Tym samym, roszczenie w tym zakresie należało oddalić, jako niezasadne.

Mając na uwadze powyższe Sąd w pkt I wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 14.989,77 zł, na którą to kwotę składa się: 1.900 zł, 17 zł, 13.072,77 zł. W pozostałym zakresie, z przyczyn wskazanych powyżej, Sąd oddalił powództwo, o czym orzeczono w pkt II.

Podstawą prawną orzeczenia o odsetkach od kwoty zasądzonej w pkt I stanowi norma zawarta w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którą jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek

za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W dniu 10 sierpnia 2012r. ubezpieczyciel wydał decyzję o przyznaniu odszkodowania, a zatem przyjął swoją odpowiedzialność za przedmiotowe zdarzenie, zatem zasadne jest, zgodnie z wnioskiem powoda, zasądzenie odsetek od dnia następnego, tj. od dnia 11 sierpnia 2012r.

O kosztach procesu orzeczono w pkt III na podstawie normy zawartej w art. 100 k.p.c., zgodnie z którą w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Strona powodowa wygrała sprawę w 70% (Sąd przy wyliczeniach wziął pod uwagę również roszczenie uznane przez pozwaną, a zasądzone w nakazie zapłaty, tj. kwotę 726,42 zł), natomiast pozwana w 30%. Na poniesione przez powoda koszty złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 1.132 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika – 2.400 zł, zgodnie z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz.1349) oraz wynagrodzenie biegłego w kwocie 2.500 zł – łącznie 6.049 zł. Powód wygrał sprawę w 70%, wobec czego należą mu się koszty w wysokości 4.234,30 zł.

Na poniesione przez pozwaną koszty złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika – 2.400 zł, zgodnie z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz.1348) oraz 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa – łącznie 2.417 zł. Pozwana wygrała sprawę w 30%, wobec czego należą jej się koszty w wysokości 725,10 zł.

Mając na uwadze powyższe oraz udział procentowy stron w wygraniu sprawy, należało zasądzić od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.509,20 zł.

W pkt IV oraz V Sąd nakazał pobrać od stron na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie kwoty tytułem kosztów sądowych. Całościowy koszt opinii biegłych wyniósł 2.784,28 zł (904,43 zł + 1.798,90 zł + 80,95 zł). Powód uiścił zaliczkę w kwocie 2.500 zł, z której to częściowo wypłacono wynagrodzenie. W związku z tym pozostała kwota 284,28 zł. Mając na uwadze udział procentowy stron w wygraniu sprawy, Sąd nakazał pobrać od powoda kwotę 85,28 zł, a od pozwanej 199 zł tytułem kosztów sądowych.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)